

# ΜΗΧΑΛΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 30  
ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

## ΒΟΥΛΗ

Παρασκευή — 4 Φεβρουαρίου.

Ἐνα εἶναι νὰ ἐπιδείξῃ ἡ συζήτησις ἥρωα, ἀλλὰ τὸν κ. **Σωτηρόπουλον** ὁ λόγος του παρατείνεται ὑπὲρ τὰς δύο ὥρας, καὶ ἔσχε τὸ πρὸνόμιον νὰ ἀκουσθῇ ἐν προσοχῇ χωρὶς νεφῶν ἀνυπομονησίας, καὶ νὰ καταποθῇ ἀνεπαισθήτως ὡς φάρμακον, οὐτινος ἔντεχνος σκευασία ἀφῆρσεν ἅπασαν τὴν ἀηδίαν· διότι ὁ κ. Σωτηρόπουλος δὲν συνειθίζει νὰ ἐπιφορτίξῃ τοὺς λόγους του διὰ πολυτελῶν ἐπιδεικτικῶν περιόδων, διὰ ματαίων μακρῶν παρεθέσεων, τὰς οποίας ἐξ αὐταπαρνήσεως πλέον ἀναγκάζεται τις νὰ ἀκούῃ· ἐκεῖνα τα ὅποια λέγει, πρέπει ἐξ ἁπαντος νὰ τὰ εἴπῃ, καὶ ὁ ἀκούων συναισθάνεται ὅτι πρέπει νὰ τὸν ἀκούσῃ. Καὶ οὕτε μανιώδεις χειρονομίαι, οὕτε σχοινοβατικοὶ περίπατοι ἐπὶ τοῦ βήματος, οὕτε λιγυραὶ ἀνατάσεις φωνῆς, οὕτε σίελοι ἐκρέοντες ἀπὸ τοῦ στόματος, ἀλλ' οὕτε καὶ χρῶμα κἂν ζωῆς ἐπὶ τῆς ὀψέως του. Ἡ πεπονοειδὴς κεφαλὴ του νομίζετε ὅτι ἐγκλιεῖται θησαυροῦς — ἀνωμάτων ρημάτων καὶ παιδαγωγικῶν παραινήσεων· ἀποβλέποντες εἰς τὴν πελιδνὴν φυσιογνωμίαν του, ἀναμένετε, οὐκ οἶδά πῶς, νὰ σὰς διδάξῃ ἐκ τῆς ἱερᾶς ἱστορίας τὴν νεκρανάστασιν τοῦ Λαζάρου, καὶ κύπτετε νὰ διακρίνετε ἐπὶ τῆς χειρὸς του τὸν δείκτην ἢ τὴν βέργαν τοῦ δασκάλου.

\*

Καὶ ὅμως ὑπὸ τὴν τέφρην αὐτὴν κρύπτεται ὁ ἀσφαλέστερος σπινθήρ· ὑπὸ τὴν ἐπίρασιν διδασκαλικῆς ἀμβλύτητος· τὸ δεύτερον μέλος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὸ ὅποιον σήμερον μᾶς ἔδωκεν ἓνα τῶν καλλίστων καὶ δεξιωτέρων αὐτοῦ λόγων, δι' οὗ πρὸ πάντων ἀνέλαβε νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ κ. Βαλέττα, ἀλλὰ πρὶν αὐτῶν προσπαθῆσαι νὰ παρουσιάσῃ γενικὴν τινὰ εἰκόνα τῶν οἰκονομικῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος του καὶ τὰς σκέψεις του ἐπὶ τῆς εἰκόνης ταύτης. Καὶ χωρεῖ στερεῶς καὶ μεθοδικώτατα, διαιρῶν εἰς μέρη τὸν λόγον του καὶ ὑποδιαίρων, καὶ διεισδύων καὶ εἰς τὰς λεπτοτέρας πτυχὰς τοῦ πολυπύχου προϋπολογισμοῦ, ὅπως καὶ ἐκείθεν ἐξαγάγῃ, κατὰ τὴν κρίσιν του, τὰς κηλίδας του.

\*

Συζητοῦμεν οὕτω λεπτομερῶς, λέγει, ὅχι διότι νομίζομεν ὅτι θὰ ὑπερισχύσωμεν· ἀλλὰ θέλομεν, ἐάν ἐπιψηφισθῇ ὁ προϋπολογισμὸς νὰ ᾔνῃ ὁ λαὸς ἐν πλήρει γνώσει τῶν πραγμάτων καὶ τῶν συνεπειῶν, καὶ ἡμεῖς νὰ μὴ φέρωμεν οὐδεμίαν εὐθύνην. Τὸ ἰσοζύγιον εἶναι σήμερον τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας, ὅπως ἄλλοτε αἱ παρασκευαί, καὶ ὅπως τότε χάριν τῶν παρασκευῶν δὲν ἐδιστατάμεν νὰ ὑποβληθῶμεν εἰς θυσίας, οὕτω καὶ σήμερον· ἀλλ' ἐκτιμώντες τὰ ἀγαθὰ τοῦ ἰσοζυγίου, διαφωνοῦμεν ὡς πρὸς τὰ μέσα. Μὲ τὰ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως ὅχι μόνον δὲν θὰ ἐπέλθῃ τὸ ἰσοζύγιον, ἀλλὰ τὸ οἰκονομικὸν χάσμα θ' ἀνοίξῃ βαθύτερον.»

Ἀνατρέχει εἰς τὰ χρονικά τῆς ἀντιπολιτεύσεως τοῦ 1880, τῆς μετ' ὀλίγον Κυβερνήσεως, εἰς τὰς οἰκονομικὰς συνταγὰς τῆς. Ἐάν ὁ προϋπολογισμὸς ἦδη συντάχθῃ, ὡς θέλουν νὰ εἴπουν, ἐπὶ τῶν βάσεων τοῦ 80, δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπερβαίῃ τὰ 60 ἑκατομμύρια, ἀλλ' ἔνεκα τῶν ὑπουργικῶν συμπερόντων δὲν ἦτο ἀνάγκη τῆς οἰκονομικῆς συνταγῆς. Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν μᾶς ὠμίλησε περὶ ἐλλείμματός 12 ἑκατομμυρίων· καὶ πρὶν παρελθῇ μὴν, μᾶς εἶπεν ὅτι εἶναι μόνον 6 ἑκατομμύρια, ἀλλ' ἡ μηχανὴ εἰς τὴν ὁποίαν ἐκκαμινεῖται τὰς πληροφορίας του εἶναι πολὺ ἀτελής.»

Ἀλλ' ἐξαιρέτως ἰδοὺ καὶ ἄνθη εἰς τὸν λόγον τοῦ κ. Σωτηροπούλου, ἰδοὺ χαριτολογήματα καὶ εἰρωνεῖαι, ὡς νὰ ἐκλάπτισαν ἐκ τῆς φρενέρας τοῦ κ. Καλλιγᾶ, ὅλα ἐμπνεόμενα ἐκ τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ. Ἡ ἀντιπολιτεύσις ἀναπνέει ἀπολαυστικώτατα, καὶ ὁ κ. Πετσάλης, θορυβῶν ἐν γωνίᾳ τινι καὶ προσκαλούμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου νὰ ἡσυχάσῃ, ἀναβοᾷ ἐξυμμένως ὅτι «δὲν ἔχει ὄρεξιν ν' ἀκούῃ σκουριζόμενα πράγματα».

Καὶ ὁ κ. Σωτηρόπουλος ἐξακολουθεῖ στρέφων τὸν λόγον ἐπὶ τῶν φηρολογικῶν νομοσχεδίων καὶ παρατηρῶν ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἀναγεγραμμένα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τὰ ἐξόδα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νομοσχεδίων περὶ καπνοῦ, σιγαροχάρτου, κτλ. ἅτινα ἀπαιτοῦσιν ὑπερόγκους δαπάνας. Καὶ ἐξαίρει τὸν προϋπολογισμὸν εἰς 90 ἑκατομμύρια, ἐπιλέγων ὅτι ἔμεθα πολὺ μακρὰν ἀπὸ τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας.

\*

Διὰ νὰ ἀνατρέψῃ δὲ τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ κ. Βαλέττα, ὡς πρὸς μὲν τὸν λόγον τῆς αὐξήσεως τῶν δαπανῶν, ἔνεκα τῆς προσλήψεως τῶν νέων ἐπαρχιῶν, τὸν παραπέμπει εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς προσαρτήσεως τῆς Ἑπτανήσου, καθ' ἣν ὁ προϋπολογισμὸς αὐξήσῃ κατὰ 500 χιλιάδας μόνον, ἀν καὶ

πρόκειται περί πληθυσμού ἴσου μὲ τὰς νέας ἐπαρχίας· ὡς πρὸς δὲ τὰς πραγματικὰς δαπάνας ἕνεκα τῶν ταχυδρομείων, προξενείων, κλπ., τὰ ἐξοδα δὲν προέρχονται ἀπὸ αὐξήσιν προσωπικοῦ. «Ὡς πρὸς τὸ μοναδικὸν φαινόμενον τῆς μὴ αἰτήσεως ἀναπληρωτικῶν πιστώσεων, δὲν ἔλαβε τὸν κόπον ὁ κ. Βαλέττας, λέγει, νὰ ἴδῃ καὶ τὸ παρελθόν· τί καὶ πρᾶγμα εἶνε ἡ προκατάληψις, καὶ ἡ εἰδωλολατρεία εἰς τὰ πρόσωπα!» Καὶ ἀναφέρει παρελθόντα ὑπουργεῖα, ὡς τὰ τοῦ 1876, τοῦ 1879, καὶ ἄλλα, ἀφήσαντα ἀδιαθέτους πιστώσεις.

«Ἡ κυβερνήσις εἶχεν ὑπερόγκους πιστώσεις, τὰς ὁποίας δὲν ἠδύνατο νὰ δαπανήσῃ, καὶ ἄς ψυχράνῃ τὸν ἐνθουσιασμόν του ὁ κ. Βαλέττας. — Συχνὰ ἡ Κυβέρνησις καὶ οἱ φίλοι τῆς ἐπαναλαμβάνουσι τὸ τοῦ Φαρισαίου: «οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὡς οἱ κοινοὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης;» δὲν ὁμοιάζομεν τὰς ἄλλας Κυβερνήσεις τῆς σπατάλης καὶ τῆς συναλλαγῆς· καὶ τὰ λέγουσιν ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν παραλείπουσιν νὰ δημιουργοῦν θέσεις κτλ.» Καὶ ἐδῶ ὁ κ. Σωτηρόπουλος καταλείπει τὴν Ἀκαδημειακὴν του ἡμερίαν, εἰσέρχεται εἰς τὴν σφαῖραν τῶν προσωπικῶν ἀντεγκλήσεων, καὶ λέγει πολλὰ, παρeisάγει καὶ τὴν ἰδιαιτέραν ἐπαρχίαν του, καταμεμφόμενος τῶν πρωθυπουργικῶν ἐνεργειῶν.

Ἀλλ' ἐν τῷ ἐπιλόγῳ του προβαίνει ἀκόμη. Εἶνε ἀπειλητικὸς. Καὶ ἐκ τοῦ ἐπιλόγου του, ὅστις ἦτο ἡ ἐπίσημος ἐκφρασις τῆς γνώμης τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐξαγομεν ὅτι δυσχερεῖται γεννηθήσονται ἐν τῇ ὁμαλῇ περατώσει τῆς συζητήσεως. Διότι διὰ τοῦ κ. Σωτηροπούλου ἡ ἀντιπολιτεῦσις προσκαλεῖ τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα φροντίσῃ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν, νὰ συναθροίσῃ πλήρη τὴν πλειοψηφίαν τῆς, ὅπως τὸ σύνολον τῆς συμπολιτεύσεως ἐπιψηφίσῃ τὸν προϋπολογισμόν, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ πλειοψηφία μόνον αὐτῆς. «Διότι, λέγει, ἂν δὲν ἀποχωρήσωμεν τῶν συνεδριάσεων, ἄλλα μεγίστη ἔσται ἡ εὐθύνη τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν φίλων τῆς».

### Κουτρούλης.

## ΧΡΟΝΙΚΑ

Διατὶ δὲν διορίζεται ὁ Ἀναστάσιος Γεννάδιος καθηγητής; Αὐτὸς δὲν θέλει; ἢ ὁ Ὑπουργὸς δὲν θέλει; ὁ πρῶτος νομιζομεν ὅτι δὲν δύναται νὰ μὴ θέλῃ, διότι ἔχει ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον, τὸ ὁποῖον ἄλλοτε συνετάραξε, καὶ τώρα ὀφείλει διὰ τῆς διακεκριμένης προσωπικότητός του νὰ ἐνισχύσῃ. Ἀλλ' ἂν δὲν θέλῃ ὁ Ὑπουργός, τότε ὀφείλει νὰ κλείσῃ καὶ τὸ Πανεπιστήμιον, διότι ὅταν Γεννάδιος καὶ Βερναρδάκης εἶνε ἐξω, μέσα δὲ Δαμαλάδες καὶ Τσιβανόπουλοι, τότε ὑπάρχει σταῦλος ἢ μάνδρα, δὲν ὑπάρχουν ὅμως Σχολαί.

Ἡ κατάστασις τοῦ κ. Κουμουνδούρου ἐξακολουθεῖ δεινὴ. Ὁ ἀσθενὴς πάσχει βαρέως. Καταλαμβάνεται ὑπὸ ἀγωνίας, ὑπὸ μελαγχολίας πολλῆς καὶ ἐνίοτε ὑπὸ παραληρημάτων. Οἱ συγγενεῖς ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ τῶν ἀπεράσιων νὰ προσκαλέσουν τὸν Μπιρλότ ἐνταῦθα, ζητήσαντα ἀμοιβὴν τριακοντακισχιλίων φράγκων. Ἀλλ' οἱ ἱατροὶ ἐδῆλωσαν μάταιον τὸ μέτρον.

Ἡ Κυριακὴ σας σήμερα θὰ περάσῃ ἰδιαζόντως ἡδονικῇ.

Θὰ ἔχετε εἰς χεῖρά; Σας τὸν δεύτερον τόμον τῶν *Ποιημάτων Σουρῆ*, πλήρη ἀνεκδότων καὶ μὴ πολιτικῶν ἔργων. Θὰ σὰς ἀποκαλυφθῇ νέος Σουρῆς, βυρωνίζων, φιλοσοφῶν, ἐπικουρίζων καὶ ἐρωτολογῶν. Θὰ τὸν ἀναγνωρίσητε, ἀλλὰ δὲν θὰ τὸν γνωρίσητε. Μὲ τὸν τόμον αὐτὸν θὰ ὀνομασθῇ Σουρῆς ὁ δακρύγελως, χωρὶς νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ πείραμα τοῦ ἱεροκήρυκος ὅστις ἔκαμνε τοὺς μισοὺς ἀκροατάς του νὰ κλαῖνε καὶ τοὺς ἄλλους νὰ γελοῦν. Καὶ ὁ Β'. Τόμος θὰ πωλῆται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Νέας Ἑφημερίδος Ἰωάννης Καμπούρογλου προσεβλήθη ἀπὸ προχθὲς ὑπὸ σφοδροῦ πυρετοῦ. Οἱ φίλοι του τῷ εὐχόμεθα ταχυτάτην ἀνάρρωσιν, διότι ἀλλοίμονον ἂν ἀρχίσουν νὰ προσβάλλουν τοὺς δημοσιογράφους, μὴ ἔχοντας καιρὸν οὔτε νὰ φᾶνε, καὶ σοβαραὶ ἀσθενεῖαι.

Ὁ ἐπίσκοπος τῆς Καρυστίας Μακάριος ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἱερεῖς σκοπὸν ἔχουσαν νὰ ἀποσκορακισθῶσι τοῦ λοιποῦ τὰ ἐν τῷ βαπτίσματι τῶν νηπίων παρeisαγόμενα ὀνόματα ὡς ἀλλοεθνή καὶ βάρβαρα· μεταξὺ αὐτῶν δὲ ἀναφέρει ὀνομαστὶ τὰ: Ἀθηνᾶ, Ἀφροδίτη, Τερψιχόρη, Εὐτέρπη, ὡς αἰσχίστα, λέγει, καὶ ἄσεμνα, ὡς νὰ μὴ ἐφθάνε τὸ ἀλλοεθνὴ καὶ βάρβαρον. Τί τοῦ πληρόνεις τώρα τοῦ κύρ Μακαρίου αὐτοῦ; Καταργεῖς τὰς ἐπισκοπὰς ἢ ὄχι; Καταργεῖς τὴν θεολογίαν ἢ ὄχι; Καταργεῖς τὸν Δαμαλᾶν ἢ ναί; Βεβαίως ὁ ἅγιος Καρυστίας διὰ νὰ ξέρῃ τῆς Εὐτέρπαις καὶ τῆς Ἀφροδίταις θὰ ἦναι θεολόγος. Τοὺς κρεμᾶς λοιπὸν ὅλους τοὺς θεολόγους ἢ ὄχι; Ἀκούς ἀλλοεθνή, βάρβαρος, αἰσχίστη καὶ ἄσεμνος ἢ Ἀθηνᾶ! Μόνον ἀπὸ καλογηρικῶν ἔντερον μπουρούσαν νὰ βγοῦν αὐτὰ τὰ ἐπίθετα καὶ μόνον πάλιν μὲ καλογηρικὸν ἔντερον πρέπει νὰ κρεμασθῶν τέτοιοι ἐπίσκοποι.

Ἀς ἴδωμεν ἂν θὰ τὸν τιμωρήσῃ ἡ Σύνοδος τὸν Μακάριον αὐτὸν, διότι ἂν τὸν ἀφήσῃ ἀτιμώρητον, κινδυνεύει ἡ Ἐκκλησία, τὴν ὁποίαν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἢ τὴν θέλομεν ἑλληνικὴν ἢ δὲν τὴν θέλομεν.

Καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ νύμφη τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν μπουναμάδων, διατρέχουσα τὴν ἐρμαϊκὴν ὁδόν, μεταβάλλει διὰ τῆς μαγικῆς τῆς ράβδου ὅλα κατὰ σειρὰν τὰ ἐμπορικά της καταστήματα εἰς θελητικὰ ἐνδιαστήματα, μικρῶν θαυμάτων καὶ λαμπρότητος, μόνον ἐξαιρέσιν ἀποτελεῖ τὸ κατὰστημα τοῦ Παναγιῆ, διατελοῦν ἐν πλήρει γειμῶνι πτωχείας καὶ σκοτεινότητος.

Ἀλλὰ μόλις ἐπιφανῇ ὁ χυλὸς Φεβρουάριος καὶ ἀνοίξῃ μαζῇ μὲ τὴ μυγδαλίαν του τὸ Τριῶδι, ἄλλη ἡδυπαθεστέρα καὶ μᾶλλον εὐεργετικὴ νύμφη, ἡ Ἀποκρῆς, ἀναστρέφει τοὺς ὄρους, χαρίζουσα εἰς τὸ ἐμπορικὸν τοῦ κ. Παναγιῆ ὅλας μαζῇ ταῖς ἐμορφαῖς τῶν ἄλλων, τῶν ὁποίων τότε ἐστερεῖτο. Χίλιαι δὴ πρὸς τοὺς σατυρικὰς καὶ ρωμαντικὰς, ἀσχημίζουσαι καὶ ἐξωραίζουσαι, μικροσκοπικαὶ καὶ μεγεθυντικαὶ, δι' ὅλα τὰ πρόσωπα καὶ ὅλας τὰς ὀρέξεις, καὶ τόσαι παράδοξοι στολαὶ τοῦ παρελθόντος, καὶ τοῦ μέλλοντος ἀκόμη, καὶ δομινὰ θαυμασία, καὶ . . καὶ . . καὶ . . πλήρης ἡ Ἀποκρῆς παυσαντικὴ πανοπλία μὲ τὴν ὁποίαν ἡ νεότης ἀμφοτέρων τῶν φύλων θὰ κάμῃ τὰς νίκας καὶ τὰς κατακτήσεις τῆς.